Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

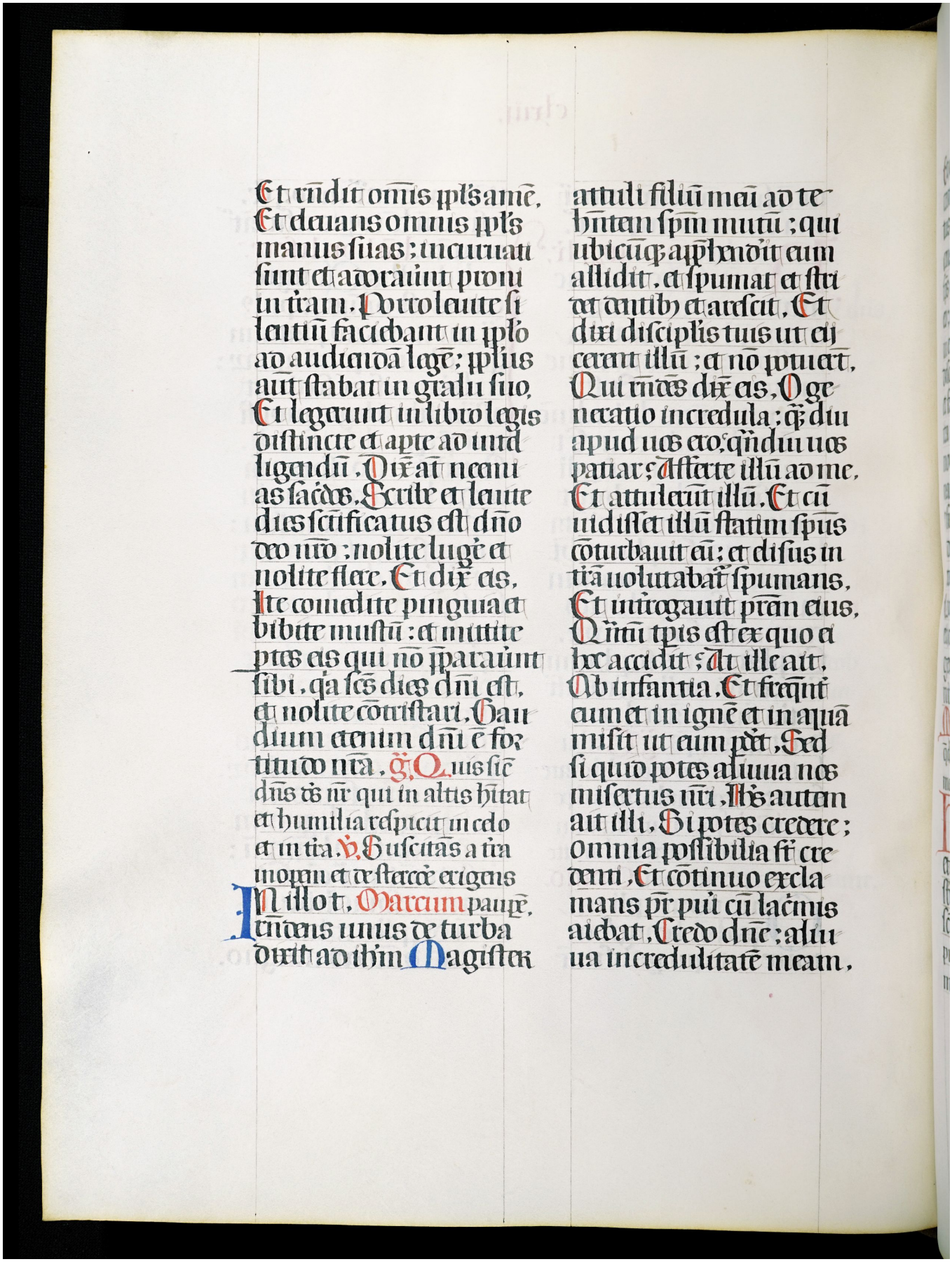

Et rn̄dit om̄is ꝑpl's amē.
Et eleuans omnis ꝑpl's
manus suas; incuruati
sunt et adorauerunt proni
in t̄ram. Porro leuite si
lentiū faciebant in ꝑplo
ad audiendā legē; ꝑplus
aūt stabat in gradu suo.
Et legerunt in libro legis
distincte et apte ad intel
ligendū. Dixit aūt neemi
as sacerdos. Scribe et leuite
dies sc̄tificatus est dn̄o
deo nr̄o; nolite lugere et
nolite flere. Et dixit eis.
Ite comedite pinguia et
bibite mustū: et mittite
ꝑtes eis qui nō ꝑparauerunt
sibi. q̄a sc̄s dies dn̄i est.
et nolite cōtristari. Gau
dium etenim dn̄i ē for
titudo nr̄a. ℣. Quis sic
dn̄s ds̄ nr̄ qui in altis h̄itat
et humilia respicit in celo
et in t̄ra. ℣. Suscitās a t̄ra
inopem et de stercore erigens
In illo t. Marcum paupē.
rn̄dens unus de turba
dixit ad ih'm Magister
attuli filiū meū ad te
h̄ntem spm̄ mutū; qui
ubicūq; apphendit eum
allidit. et spumat et stri
det dentib; et arescit. Et
dixi discipl'is tuis ut eij
cerent illū; et nō potuerūt.
Qui rn̄dēs dixit eis. O ge
neratio incredula; q̄ diu
apud uos ero? q̄ndiu uos
patiar? Afferte illū ad me.
Et attulerūt illū. Et cū
uidisset illū statim spūs
cōturbauit eū; et elisus in
t̄rā uolutabat spumans.
Et interrogauit prem̄ eius.
Q̄ntū tp̄is est ex quo ei
hoc accidit? At ille ait.
Ab infantia. Et freq̄nt
eum et in ignē et in aquā
misit ut eum ꝑdet. Sed
si quid potes aliuua nos
misertus nr̄i. Ih's autem
ait illi. Si potes credere;
omnia possibilia sūt cre
denti. Et cōtinuo excla
mans pr̄ pueri cū lacrimis
aiebat. Credo dn̄e; aliu
ua incredulitatē meam.